

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **J. B.**

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Petrem Bauerem

sídlem Jinonická 804/80, Praha 5

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**

sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. 101254/2022/KUSK,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně brojí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), proti v záhlaví označenému rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její návrh na přezkoumání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k práci vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb, společností PORTA SALUTI MB s.r.o. dne 14. 4. 2022, podle kterého žalobkyně dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k práci na pozici ošetřovatelky v přímé obslužné péči u zaměstnavatele Domov Kolečovice, poskytovatel sociálních služeb (dále jen „lékařský posudek“), a lékařský posudek potvrdil v celém rozsahu. Žalobkyně požaduje zrušení napadeného rozhodnutí i lékařského posudku.
2. Namítá, že se žalovaný dopustil procesních pochybení (neumožnil jí seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, nevyrozuměl ji o ustanovení znalce, a tím jí znemožnil uplatnit námitku podjatosti). Napadené rozhodnutí postrádá základní náležitosti podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a je proto nepřezkoumatelné. Za vrchol nesprávného postupu žalobkyně považuje vyjádření žalovaného, podle kterého by řízení o přezkumu vůbec nevedl a nerozhodl by, věděl-li by, že žalobkyně obdržela dne 26. 4. 2022 výpověď. Napadené rozhodnutí tak žalovaný patrně vydal jen z důvodu alibismu a předběžné opatrnosti. Žalovaný vycházel z informací, které nemají oporu ve spisovém materiálu, vyjádřil nepodložená a subjektivní hodnocení (např. že žalobkyně dlouhodobě netolerovala práci, nechtěla vykonávat směny, noční práci atd.). Nesmyslná jsou vyjádření, že doložená dokumentace není zřejmá, jasná nebo úplná. Žalobkyni není jasné, zda je odůvodnění napadeného rozhodnutí laickou polemikou konkrétní úřední osoby s odbornými závěry lékařů a znalce, nebo jen překopírováním

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

závěrů znalce MUDr. Ch., CSc. Není pravdou, že by MUDr. B. žalobkyni osobně zhlédl, posudek ze dne 14. 4. 2022 tvořil „od stolu“, žalobkyni nikdy neviděl. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí arogantně otírá o lékaře, kteří žalobkyni ošetřovali a léčili, vrcholem pak bylo odmítnutí důkazu znaleckým posudkem MUDr. V. H., MBA. Žalobkyně trvá na tom, že dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti je způsobeno pracovním úrazem ze dne 16. 7. 2018.

3. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění nebo ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
4. Podle § 70 písm. d) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jejichž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věcí, pokud sama o sobě neznamenaají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské, popřípadě jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.
5. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
6. Žalobkyně podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného o přezkoumání lékařského posudku podle § 47 odst. 2 písm. a) zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění zákona č. 205/2020 Sb. (dále jen „zákon o specifických zdravotních službách“).
7. Proti takovému rozhodnutí není žaloba přípustná. Soud zde poukazuje zejména na rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 Ads 121/2013 – 31, který jednak shrnuje judikatorní vývoj vztahující se k otázce přezkumu lékařských posudků jak podle předcházejícího zákona č. 20/1960 Sb., o péči o zdraví lidu (§ 77a cit. zákona), tak podle zákona o specifických zdravotnických službách, a dospívá k jednoznačnému závěru, že „*lékařský posudek, jenž obsahuje závěr o nezpůsobilosti zaměstnance k práci, nekonstituuje tomuto zaměstnanci ani jeho zaměstnavateli žádná práva ani povinnosti, neboť ke změnám v pracovním poměru nedochází samotným vydáním tohoto posudku, ale až následnými úkony zaměstnavatele, případně zaměstnance, které jsou soudně přezkoumatelné před civilními soudy. Lékařský posudek ani jeho následný přezkum podle ustanovení § 47 zákona o specifických zdravotních službách proto nepředstavuje v souladu s výše uvedeným rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a není proto přezkoumatelný ve správním soudnictví*“ (zvýraznění doplněno).
8. Citovaný rozsudek čerpá především z rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 4 Ads 81/2005 - 125, který dospěl k závěru, že lékařský posudek a přezkumné rozhodnutí jsou pouze *podkladem* pro další případný postup zaměstnavatele. Neurčují tedy, jakým způsobem má zaměstnavatel na základě výsledku tohoto přezkoumání postupovat. Závěry rozšířeného senátu potvrdil Ústavní soud v nálezu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 11/08, podle kterého je posudek o zdravotním stavu souhrnem medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod. Jako rozhodnutí lze posudek vnímat jen v nejobecnějším smyslu tohoto slova, tedy že lékař při posuzování zdravotního stavu volí (rozhoduje) mezi tím, zda aktuální zdravotní stav zaměstnance umožňuje vykonávat dosavadní práci, či nikoliv. To, že závěry lékařského posudku jako takové nemají do právní sféry zaměstnance žádný dopad, je zřejmé i z toho, že nehodlá-li zaměstnavatel

(byť v rozporu s právními předpisy) stanovisko lékaře ke zdravotnímu stavu zaměstnance respektovat, v obsahu pracovněprávního vztahu se závěry posudku vůbec neprojeví.

9. Byť rozšířený senát i Ústavní soud vyslovily zmíněné závěry na základě dřívější právní úpravy, nic to nemění na jejich použitelnosti i na posudky vydané podle zákona o specifických lékařských službách, neboť nadále platí, že lékařský posudek, jenž obsahuje závěr o nezpůsobilosti zaměstnance k práci, nekonstituuje tomuto zaměstnanci ani jeho zaměstnavateli žádná práva ani povinnosti, neboť ke změnám v pracovním poměru nedochází samotným vydáním tohoto posudku, ale až následnými úkony zaměstnavatele, případně zaměstnance, které jsou soudně přezkoumatelné před civilními soudy (viz rozsudek NSS č. j. 4 Ads 121/2013 – 31). Výše uvedeným východiskům ostatně odpovídá i pozdější judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 26. 1. 2016, č. j. 8 As 151/2015 – 33, ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 As 23/2018 – 15, či ze dne 30. 11. 2021, č. j. 7 As 281/2021 – 32).
10. Uvedený přístup je souladný též s judikaturou civilních soudů. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 2016, sp. zn. 21 Cdo 2398/2015, plyne, že „*lékařský posudek vydaný poskytovatelem pracovnělékařských služeb nepředstavuje takové posouzení zdravotní způsobilosti zaměstnance k práci, které by bylo závazné pro zaměstnance, a není směrodatné ani pro zaměstnavatele; povinnost uložená zaměstnavateli v ustanovení § 55 odst. 1 písm. b) zákona o specifických zdravotních službách se neuplatní, nebude-li zaměstnanec souhlasit se závěry lékařského posudku (rozhodnutí příslušného správního orgánu) o jeho zdravotní způsobilosti. Lékařský posudek není rozhodnutím nebo jiným správním aktem, jenž by byl závazný pro smluvní stranu základních pracovněprávních vztahů, vůči které byl učiněn pracovněprávní úkon, a tedy ani pro soud (správní úřad nebo jiný orgán), který by v řízení posuzoval takovou pracovněprávní skutečnost, a rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, nemá povahu správního rozhodnutí a při jeho vydání se - jak vyplývá z ustanovení § 47 odst. 4 zákona o specifických zdravotních službách - postupuje (obdobně) tak, jako kdyby šlo o „vyjádření, osvědčení, ověření nebo sdělení“ správního orgánu. U lékařského posudku tedy - jak se výslovně (a výstižně) uvádí v důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona č. 373/2011 Sb. - jde o „dobrozdání o zdravotním stavu posuzované osoby vydané poskytovatelem zdravotních služeb“ a „nejde o úkon, kterým by se přímo zakládala práva a povinnosti posuzované osoby“ (zvýraznění doplněno).*
11. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a jeho soudní přezkum je podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen (viz rozsudek NSS č. j. 7 As 281/2021 – 32). Žalobu proto pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
12. Soud pouze pro pořádek doplňuje, že podle závěrů judikatury (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2014, č. j. 22 Ad 17/2014 – 42) napadené rozhodnutí nemůže být ani nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Soud proto žalobkyni nevyzýval k úpravě žalobního typu, neboť i v případě přeformulace žalobního návrhu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu by musela být žaloba odmítnuta.
13. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. Jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu